

[Trafikministeren]

forudsætninger må afklares, før vi fra den danske regerings side kan tage endelig stilling til en fast Øresundsforbindelse.

Men hvordan er så mulighederne for at få afklaret disse forudsætninger? Ja, ser vi på debatten i Sverige, sådan som den for tiden udspringer sig, synes der at være visse vanskeligheder ved at nå en tilpas afklaring.

Tilhængerne af en fast forbindelse er delt mellem dem, der ønsker en fast forbindelse for både vej og bane, og dem, der ønsker en ren baneforbindelse. Tilhængerne af den kombinerede forbindelse findes ikke mindst blandt den del af det svenske erhvervsliv, som har interesse i det europæiske marked. Og det er en ikke ubetydelig del. Godt 40 pct. af den samlede svenske udenrigshandel går til Danmark eller til Vesteuropa. Tilhængerne af en fast jernbaneforbindelse findes blandt den del af befolkningen, som ud fra miljøpolitiske grunde ønsker at favorisere jernbanetrafik frem for biltrafik. Disse synspunkter er også solidt repræsenteret i det svenske socialdemokrati.

Blandt de forhold, der fortsat ikke er afklaret på svensk side, er også det allerede nævnte spørgsmål om, hvad den svenske regering vil vælge at sats på med hensyn til fremtidige svenske jernbanetransporter af gods til Tyskland og videre ud i Europa.

Jeg vil ikke blande mig i den svenske debat for og imod faste forbindelser, men blot stille det krav til de svenske beslutningstagere, at de klargør, i hvilken udstrækning de vil benytte en fast jernbaneforbindelse over Øresund, inden den danske regering kan indgå i realitetsforhandlinger herom med den svenske regering. Ellers ved vi jo ikke, hvad det er, vi beslutter. Jeg synes ærlig talt ikke, at dette er et urimeligt krav.

I tilknytning hertil vil jeg gerne understrege, at de danske fordele ved en fast forbindelse over Øresund bl.a. består i, at DSB kan drive et effektivt godstransportsystem af høj klasse, bl.a. for heltog og kombinerede transportere.

Hvis svenskerne med en fast forbindelse ikke vil samvirke med DSB om at udnytte disse muligheder, så er den danske interesse i en fast forbindelse reduceret væsentligt. Vi må jo huske på, at samhandelen med Sverige kun udgør ca. 15 pct. af den samlede danske udenrigshandel, mens den svenske samhandel med Danmark og med det sydlige Europa udgør godt 40 pct. af den svenske udenrigshandel.

Sammenfattende kan jeg således bekræfte regeringens fortsatte positive interesse i en fast Øresundsforbindelse. Det vil imidlertid være afgørende for regeringens endelige stillingtagen, at vi sammen med den svenske regering finder en løsning, hvis rentabilitet både samlet og set fra dansk side er i orden, hvis miljømæssige påvirkninger er acceptable, og som trafiktalt indebærer væsentlige forbedringer både for de lokale samfund og for den mere overordnede trafik.

Hvad bør vi så gøre fra regeringens side for at fremme sagens heldige løsning? Ja, efter min mening bør vi ikke gøre så meget i den nuværende situation, men den nuværende situation kan jo hurtigt ændre sig. Debatten i Sverige nærmer sig, så vidt jeg har forstået, sin afslutning. En fast Øresundsforbindelse er af større betydning for Sverige end for Danmark, og vi bør derfor respektere den debat, der for tiden foregår i Sverige, og, som jeg sagde før, afvente, at man fra svensk side bliver mere afklaret med hensyn til spørgsmålet om den faste Øresundsforbindelse.

Under debatten om Øresundsforbindelser den 22. november 1989 i den svenske rigsdag opfordrede et flertal den svenske regering til at tage kontakt med den danske regering for at drøfte sagen. Det vil utvivlsomt være en hjælp, hvis jeg nærmere kan redegøre for, hvordan man her i Folketinget ud fra de foreliggende oplysninger, ud fra det, som jeg nu har fremført, ser på de forskellige spørgsmål og ikke mindst ser på spørgsmålet om en kombineret vej- og baneforbindelse eller en separat jernbaneforbindelse.

Det er efterhånden lang tid siden, at Øresundsforbindelserne har været drøftet i Folketinget, og jeg er derfor glad for CD's initiativ til denne debat og glad for den lejlighed, jeg her ved får til at ajourføre min viden om partiernes synspunkter i denne sag.

Jeg skal fra regeringens side tilkendegive stor fleksibilitet med hensyn til valg af løsning og udtrykke håb om, at vi, når tiden kommer til en endelig stillingtagen, kan samle et mindst lige så stort flertal bag en Øresundsaftale, som vi kunne det bag Storebæltsaftalen. Og jeg agter selvfølgelig at informere min svenske kollega om de synspunkter, der vil blive fremsat her i dag.